

ଜୟ ଝିଝା କଥା

ବୃନ୍ଦାବନ ପାଲଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ପ୍ରଥମବାର ପ୍ରକାଶିତ

PRINTED BY
S. S. PADHI
AT THE SARADA PRESS
BERHAMPUR, GANJAM
1950

ମୂଲ୍ୟ ଟ. ୦. ୧୯

ବିନ ପଇସା

ଜନ୍ମ ଓଷା

କହନ୍ତି ମିତଣୀ ଶୁଣ ଭୁଲିଯା । ଅଗ୍ନି ନିମାସରେ ପଡ଼େ ଏ ଓଷା ॥
ଭରଣି ଦିନ ଯାଏ ମେଳ ହୋଇ । ଲଥ ଉଖୁଡ଼ା ସେ ଯାହା ମିଳଇ ॥
ଜନ୍ମିଥିଲୁ ଘେନି ସେ ଯାହା ବାଳୀ । ଓଷା ପୂଜନ୍ତୁ ଦେଇ ହୁଲହୁଲ ॥
ମଣ୍ଡନ ଅପୂର୍ବ ସଜନ କରି । ବାଲ ଝିଅମାନେ ହୋଇଣ ମେଳ ॥
ଏ ଓଷା କଲେ କି କି ମନ ହୁଏ । ଯାହା ମନସିବ ସେ ଫଳ ପାଏ ॥
ଦେହରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟାଧିମାନ ଥିବ । ଜନ୍ମିଓଷା କଲେ ଭଲ ହୋଇବ
ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଟାହୁ କରିବେ । ଅପୁତ୍ତିକ ହୋଇ ସେହୁ ମରବେ
ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅନନ୍ଦ ହେବେ । ଧନ ଜନ ଗୋପ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ପାଇବେ । ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ ଶୁଣ ସୁଜନ । ଅନ୍ତର କଥାଏ କହିବା
ପୁଣି । ମହାଶୟ ଦେଶେ ଅଟଇ ଘର । ନାମ ସେ ତାହାର ଶ୍ରୀମନ୍ଦି
ର । ତାର ଭାରିଆ ନାମ ଜମୁବଡ଼ା । ସେହୁ ପିଲାଙ୍କୁ କଲକ ଇଞ୍ଜିତ ।
ମୁଠି ଖାଇବାର ମରମ ଜାଣ । ଏହା କହିଗଲା ଘରକୁ ପୁଣି ॥ ଏ
କଥ ଶୁଣିଣ ସେ ବୁଝାବଡ଼ା । ମାୟାରେ ସର୍ବ ଯେଷିଲେ ଝଟଇ ।
ଶେଷରେ ଡୋଇଛୁ ତାର ବାଳକ । ଦଂଶିଲା ଯାଇ ତାକୁ କାଳସର୍ପ ॥
ମାତା ତାର ଶୀର ଦେବାକୁ ଗଲା । ଯାଇଣ ପୁତ୍ରକୁ କୋଳେ ଧରିଲା ॥
ଦେଖିଲା ତାର ପିଣ୍ଡେ ପ୍ରାଣ ନାହିଁ । ହା ପୁତ୍ର ବୋଲି ରୋଦନ କରଇ ।
ପବେ ମୁଁ କେଉଁ ପାପ କରିଥିଲି । ଏ ଜନ୍ମେ ମୁହିଁ ଅଶୁଭୁଡ଼ୀ
ଲି । ଏହି ସମୟରେ ପିତା ତାହାର । ପରୁରେ ମଲା କେମନ୍ତେ
କରି ॥ ଭାରିଆ ବୋଲେ ବାଲଝିଅମାନେ । ଓଷା କରୁଥିଲେ ଅନନ୍ଦ
ନେ । ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ମୁଁ ଇଞ୍ଜିତ କଲି । ଇଞ୍ଜିତ କରି ଏ ଦଣ୍ଡ
ଲି । ବୃହସ୍ପ କୋଳେ ଚାଲି ଏବେ ଯିବା । ବୁଝାବଡ଼ାକ ତରବୁ

ସେବକ । ଦୂର ପ୍ରାଣିକର ଏକର ମନ । ବୃନ୍ଦାବତୀ ମନେ କଲେ
 ଧ୍ୟାନ ॥ ଜାଆଇଦେବ ଯେବେ ମୋ କୁମର । ବାନା ବାଣ୍ୟତ ହୋଇବ
 ତୁମ୍ଭର । ତାହାଙ୍କ ବକ୍ତି ଦେଖି ବୃନ୍ଦାବତୀ । ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଲେ ଆସି
 ଝଟକି । କଲେ ଗୁଣାକୁଣୀ ଶରଣ ନଲୁ । ଓଷାକୁ ମୋର କପା ନଳା
 କଲୁ । ମାଏ ଜାଣି ତାର ବକଳମନ । ପୁଣି ପାଶରେ ମିଳିଲେ ବଦନ ।
 ପୁଣିକୁ ସେ ତାର ଜାଆଇଦେଲେ । ବୃନ୍ଦାବତୀ ଅନୁବାନି ହୋଇଲେ ।
 ଶେଷରେ ବସି କାନଇ କୁମର । ଅନଳ ମନେ ଧାଇଁଲେ କୋଡ଼ର ।
 ବୃନ୍ଦାବତୀଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଏମନ୍ତ । ଅନଳ ମନେ କହୁବ ଏ ବ୍ରତ ॥
 ସରଳ ଦନ ଉପବାସ ଥୁବ । ପିଠାପଣା କରି ପୂଜା କରିବ ।
 ଏମନ୍ତେ ଚଉର ମୂଳରେ ପୁଣି । ପୂଜାବିଧି ସାର ଅର୍ଗ୍ୟ ଦେଇଣ ॥
 ଅନଳ ମନେ ହୃଳହୃଳ ଦେଲେ । ସେ ଯାହା ଶରକୁ ପିଲିଏ ଶଲେ ।
 ଏଗାର ଅକ୍ଷର ତେଜଶ ପଦ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଲେ ପ୍ରଥମ ଭାବ ॥

— ❀ ❀ ❀ —

କହୁବା କଥାଏ ଶୁଣି ପୁରୁଷ । ମନରେ କିଛି ନ ଧରୁବ ଅନ ॥
 କଥାଏ ମନରେ ପଡ଼ିଲ ମୋର । ଭୁଲିଯାଉଛାଙ୍କ ଏ ଓଷା ସାର ॥
 ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଓଷା କରନ୍ତି । ଅଭ୍ୟୁତ୍ତର ତାହାଙ୍କୁ କଥନ୍ତି ।
 ଏମନ୍ତେ ଓଡ଼ିଶାସୁନାମେ ପୁର । ଚହିତେ ଅଛି ଏକ ସାହସର ॥
 ନାମ ତାହାର ଅଟେ ଭଗୀରଥୀ । ତାର ଭାରିଆ ନାମ ସେ ସୁକାନ୍ତି ॥
 ତାହାର ଅଟନ୍ତି ପାଞ୍ଚଟି ପୁଅ । ପାଞ୍ଚ ପୁଅରେ ଗୋଟିଏ କ ଝିଅ ॥ ତାର
 ଝିଅ ନାମ ଅଟଇ ରାଧା । ତାର ଦେହରେ ଦେଲ କୁଷ୍ଠବ୍ୟାଧି ॥
 ମାତା ତାହାର ଦେଖିଣ କାନଇ । କେଉଁ ଦେବତା ଥରେ ଏହା
 ଲହ । ଦେଖିଲ ଚଉର ମୂଳରେ ପୁଣି । ପୂଜୁଛନ୍ତି ପିଲ ମେଲ
 ହୋଇଣ ॥ ସୁକାନ୍ତି ପରରେ ପିଲିଏ ଶୁଣ । ଏ ଓଷା କଲେ
 କେଉଁ ଶୁଣ । ଦେହରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟାଧିମାନ ଥୁବ । ଏ ଓଷା
 ଭଲ ହୋଇଯିବ ॥ ଯେବେ ମୋ ପିଲିଟ ଭଲ ହୋଇବ ।

ଚରଣ ॥ ଏମନ୍ତ କହିଣ ଗଲ ସେ ବାଳୀ । ତାହା
 ପୁଣି ହୁଳହୁଳି ॥ ଏମନ୍ତ କେତେ ଦିନ ତହିଁ ଗଲ ।
 ଦେଲେ ଶରଣ ହୋଇଲ ॥ ପିଲାମାନେ ସମସ୍ତେ ମେଲ
 ହେଲେ ପୁଣି ହୁଳହୁଳି ଦେଇ ॥ ତାର ଦେହରୁ କୁଣ୍ଡଳାଞ୍ଜଳି
 ଲାଗି କରବ ବୋଲଣ ବୋଲଇ । କାନ୍ଦଣ ମାତାକୁ କହିଲ
 ହିଅ । ଚରଣ ତୁମ୍ଭ ମୋତେ ଦିଅ । ଶୁଣିଣ ମାତା କୋଥରର
 ହୋଇଲୁ ଓଷା ବୋଲଣ ବୋଲଇ ॥ ଏମନ୍ତ ଶୁଣିଣ ସେ
 ବୁଲବୁଲି ହୋଇ ଶୁଣ ପେଷିଲେ ଝଟଇ ॥ ତାର ପୁଅକୁ ଚାହିଁ
 ଦେଇଗଲେ କୋରଡ଼ ଉଡ଼ରେ ନେଇ ଥୋଇଲେ ॥ ପୁଅକୁ
 ନ ପାଇଲ ॥ କର । ମାତା କାନର ତାଙ୍କ ନାମ ଧରି ॥
 କେଣେ ଗଲେ ରକ୍ଷଣୀଧନ । ନ ଦେଖିଲି ଆଉ ତୁମ୍ଭ ବଦନ ॥
 ଏମନ୍ତ ବୋଲିଲେ ମନ । ବୁଲବୁଲି ମନେ କଲା ଧ୍ୟାନ ॥
 ପାଞ୍ଚପୁଅକୁ ମୁଁ ବେ ପାଇବି । ପାଞ୍ଚଟି କାକର ପୂଜା କରିବି ॥
 ବୋଇଲେ ରସେ ଗରବ କଲୁ । ଓଷାନ କରୁ ବୋଲି ବୋଇଲୁ
 ସ୍ବପନରେ ତାକୁ ଶୁଣିଲେ । ହିଅ ତୋର ଓଷା କରୁ ବୋଇଲେ
 ଏମନ୍ତ ହିଅ କାରଣ କଲା । ପାଞ୍ଚଟି କାକର ନେଇ ଫୁଲ ॥
 ଆନନ ମନେ ପୂଜା ଥି କଲେ । ହୁଳହୁଳି ଦେଇ ଘରକୁ ଚାଲେ ॥
 ପାଞ୍ଚପୁଅ ପୁଣି ଘରେ ଚାଲେ । ଆନନରେ ପୁଣେ କାଳ କାଟିଲେ ॥
 ଏଗାର ଅକ୍ଷର ଭରଣ ଦି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଲୁ ଦୁଃଖୀ ଶୁଣ ॥

—୦୫—

ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ ଶୁଣ ହୁ ରସ । ତୁଳସୀଦେବୀ ମହିମା ଅଶେଷ
 କଣ୍ଠିତ ଦେଶରେ ତାହାର ଘର । ନାମ ତାହାର ଅଟେ ପୀତାମ୍ବର ॥
 ଭୁବନା ନାମ ତାର ପ୍ରିୟବସ । ତାହାର ଅଟଇ ବଡ଼ ଭକ୍ତ ॥
 ସାବଧାନରେ ତା ଗୋଟିଏ ହିଅ । ହିଅଠାରେ ତାର ଅନ୍ୟନ୍ତ ସ୍ବେଦ ॥
 ହିଅ ବୋଲଇ ମାତା ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ । ଏ ଓଷା କରବ ମୁହିଁ ପୁଣି ॥